

SLOVENSKI NAROD.

izplača vsak dan zvečer, izimati nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr, za četrt leta. — Za tuje dežele toliko vođ, kolikor poština začas.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Počasen, a gotov prevrat v evropski politiki.

Še nedavno je trodržavna zveza imela odločilen učin na vso evropsko politiko. Nemčija, Avstrija in Italija so tako rekoč odločevali. Posebno se je to videlo v balkanskih pokrajinh. V Srbiji, Bolgariji in Rumuniji je prevladoval učin trodržavne zvezze. Avstrijska in nemška diplomacija znali sta prekrižati vse nakane Rusije. Židnje mesece se je pa vse preobralo. Ves balkanski polotok je zopet pod ruskim učinom. Ruska diplomacija ima prvo besedo v Bukareštu, Belegradu, Sofiji in Carigradu. Na želje Avstrije se skoro nikdo več ne ozira. Razni dogodki so pripomogli, da je trodržavna zveza tako zgubila svoj učin na slovanskem jugu.

Pa ne le na Balkanu, temveč tudi drugod so trodržavno zvezo zadeli budi udarci. Italijani bili so v Afriki grozno tepeni. Poraz pri Aduvi je bil hujši, nego so ga slikeala najčrnejša poročila prve dni po porazu. Ta poraz je Italijo pripravil ob vso veljavu v Evropi. Poraz je zaradi tega tako občutljiv, ker je Italija prisiljena ostaviti Afriko, ne da bi bila oprala čast orožja, ne da bi bila dosegla kako zmago. Še toliko Italijani niso mogli, da bi Menelika prisilili, da jim izroči brez odkupnine ujeti vojake. Za njete vojake zahteva znatno odkupnino in italijanskim posredovalcem za mir se kar roga. Država, ki ne more prisiliti kakega afriškega vladarja, da bi vsaj resno se pogajal z njim in jo spoštoval, v Evropi ne more imeti nobene veljave. Italija zatorej v evropski diplomaciji jedva še pride v poštev.

V tem, ko so se Italijani v Abesiniji in Eritreji zastonj bojevali, je pa Francija se močno utrdila jim na škodo celo v Sredozemskem morju.

Kar natihoma, ne da bi kdo kaj vedel, je v Biserti v Tunisu zgradila veliko vojno pristanišče in ondu nastanila veliko vojno brodovje. Od Biserte v 8 urah lahko pridejo vojne ladje na otok Sicilijo.

Vidi se torej, da je južni del Italije sedaj vedno izpostavljen nevarnosti s strani Francije. Vsled tega že vrednost Italije za trodržavno zvezo

jedva še kaj pride v poštev. Avstrija in Nemčija imata pač dolžnost jo braniti, a kake pomoči od nje ne moreta pričakovati.

To pa ni le hud udarec za Italijo, temveč tudi za Anglijo, katera sicer ni bila v nobeni zvezi, a je vendar navadno podpirala trozvezno politiko. Anglija ima v svoji roki Egipt, Malto in Gibraltar in se je v sled tega domišljaja, da ima zagotovljeni za zmiraj največji učin ob Sredozemskem morju. S tem, da je Francija v Biserti napravila veliko vojno pristanišče, je tudi Angliji prekrižala njene namene. Kakor lahko Francozi nepričakovano napadejo Italijo, ravno tako je Malta pred njimi v vedni nevarnosti. Govori se pa, da Rusija napravi na kakem grškem otoku v kratkem premogovo postajo za svoje vojne ladje. Ta postaja se bodo pač tudi v kratkem premenila v veliko vojno pristanišče. Rusija in Francija sta pa v prijateljstvu in bodeta druga drugo podpirali v politiki. Če se ti dve državi tako utrdita ob Sredozemskem morju, bodo to močno uplivalo na daljši razvoj orijentskega vprašanja. Dosedaj so Arglija in trozvezza imeli upliv v Carigradu in je ta upliv podpiralo zlasti angleško brodovje, ki je bilo Turčiji najbližje. Če pa bodo Francozi in Rusi imeli močno brodovje na Sredozemskem morju, katero se bodo mogli opirati na utrjeni pristanišči, se pa položaj ves premeni. Anglija, Avstrija, Nemčija in Italija se v Carigradu ne bodo več dosti poštevale. Zaprtje Dardanel za rusko brodovje zgubi skoro ves pomen, ako bodeta Rusija in nje zaveznička Francija imeli veliko brodovje na Sredozemskem morju, katero bodo vsak čas lahko napalo turško ozemlje.

Italijani bodo pa morali opustiti vse svoje misli, da si kdaj pridobe Tripolis. Francija, ki si je prilastila Tunis, bodo najbrž v kratkem tudi zapovedovala v Tripolisu. Če se bode Anglia obdržala v Egiptu, je tako dvomljivo. Položaj se je povse premenil.

Italijanski državniki bodo najbrž računali s premenjenim položajem in jeli se bodo bolje približavati Franciji. Tako se polagoma razbije trodržavna zveza in vodstvo evropske politike preide na Fran-

cijo in Rusijo. Francija postane zopet tista svetovna vlast, kot je bila pred vojno 1870. leta. Opomogla se je z mirnim delom in umno politiko. Razbilo se bodo vse, kar je proti nji skoval stari Bismarck. Naposled bodo še dobro, da se je politika sukala v takem tihu, kakor se je. Drugače bi se Rusija in Francija ne bili tako zblžali. Njuno nasprotovanje je vedno oviralo ugodno rešitev orijentskega vprašanja. Sedaj je pa upanje, da se to važno vprašanje pelogoma reši brez velikih težav in brez velikega prelivanja krvi, v prid slovanstvu po pritisku Rusije in Francije.

Turki gotovo ne bodo več dolgo gospodarili v Evropi, a njih zemlje ne pridejo več v roke nasprotnikov slovanstva, kakor se je bilo bat. Kar se pa tiče Avstrije, bodo pa imela od rešitve orijentskega vprašanja dobček ali škodo, kakor si bodo njeni diplomatje uredili politiko nasproti Rusiji. Osoda Evrope se ne odločuje več v Berolinu temveč v Peterburgu in Parizu, to je posledica premenjenega položaja ob Sredozemskem morju.

V Ljubljani, 2. junija.

Delegaciji. V budgetni odsek avstrijske delegacije niso volili nobenega protisemita. To se je zgodilo nalač, ker je glavno delo delegacije v tem odseku, v plenumu so tako le formalnosti. Protisemtom niso hoteli dati priložnosti, da bi se bolje poučili o vseh stvareh in da bi mogli že v odseku se zaganjati tudi v vnanjo politiko. Seveda bodo protisemtje skušali že v plenumu nadomestiti, kar se jim je v odseku zabranilo. Tisti časi so minoli, ko je odsek vse sklenil, delegacija je pa tihodovila. Ko so prišli v delegacijo Mladočehi, se je takoj tudi v plenumu govorilo, in tudi protisemtje ne bodo molčali. Minister vnanjih stvari bodo prisiljen tudi v plenumu še zagovarjati svojo politiko. V ogerski delegaciji se je predsednik Andrassy spominjal v svojem govoru seveda z nekaterimi frazami tudi tisočletnice ogerske države.

Volitve v dunajski mestni svet. Kakor se je pokazalo, je to poraz ne pa zmaga dr. Luegerjeva, da ni voljen v mestni svet nobeden žid. Proti

Listek.

Gorski župnik.

(Slika. Spisal Fr. Javor.)

(Dalje.)

Često je prihajala Olga h kapelanu Antonu igrat na njegov glasovir. Kadar je prišla tudi gospa, kratkočasil jo je Anton ali ona njega — govorila je rada in mnogo — doli v lopi. Če je pa došla sama, zaprl se je Anton v drugo sobico, da bi ne motil Olge ali pa se je usedel na divan ter pazno poslušal Olgino izborni igranje. Spomnil se je maternih besed — in tudi njemu so se urinile misli: Komu padeš, ti nedolžni angelj, v naročaj? Koga zadene sreča, da bo užival pri tebi že tu na zemlji nebesa? Koga bo osrečevala tvoja ljubezen? Kdo bode ugriznil prvi v to rudeče, zdravo jabolko — je li bo vreden ali ne — — — take misli so se podile po Antonovi glavi, njegove oči pa so z dopajanjem počivale na divnem, stasitem telesu Olginem — — —!

Cutil se je nekako srečnega, kadar je bila Olga v njegovi sci. Saj je bilo njegovo stanovanje sicer tako pusto in prazno. Njemu vsaj se je tako zdelo. Sedaj pa se mu zdi tako prijetno, prijazno, živo; — sam lahko posluša igranje na glasoviru ali veselo čebljanje Olgino, kadar ga po čem po-

vprašuje. Pač škoda, da to ne more vedno tako biti! — Pa — kaj, on je duhovnik in o takem življenji še sanjati ne sme. Nu — pač; kdo mu more braniti sanje! Vsaj te mu nadomeščujejo, kar mu zabranjuje stan!

Kadar je doigrala Olga kak komad, obrnila je svojo lepo glavico tako naglo, da so se razmršili mehki kodri na njenem belem čelu, in nedolžno — koketno zroč v Antonu, ga uprav otročje povprašala: „Ali vam ugaja ta komad?“ In Anton je vedno pohvalil njeni igri ter potrdil njene nazore o dotični skladbi, kar jo je silno razveselilo, — potem pa je zopet pričela novo kompozicijo — — — Včasih sedel je i Anton k harmoniju in zaigrala sta skupno. Kako srečna je bila tedaj Olga! Vsa v ognju je vzklikal: „To je krasno, nebeško lepo!“ Saj si je to že koj s početka želela, a — povedati si ni upala. Anton pa je sam uganil njene želje, kar jo je še bolj veselilo. — Ali pa je zapela pesem, katero je Anton s finim čutom spremjal na glasoviru — — —

Ko pa se je poslovila, bilo je Antonu dolgočasno — cutil se je osamelega. To nedolžno deklec oživljalo je tako dobrodejno njegovo sicer pusto, mrtvo sobo! — Sedel je k oknu, podprt svojo glavo ob desno roko in zrl tja doli po dolini, kjer se je širilo rodovitno polje. Tako je sedel

nekoc. Jelo se je mračiti — — pod njegovim oknom, nekoliko oddaljen, je žuborel precej močan potok, in šumenje njegovih valčkov segalo je v Antonovo sobo — po grmih in drevji so poskakovali krilateci in se zbirali k počitku — — . Antonovo oko se je igubilo v megleni in mračni daljini — v duši pa so mu vstajale slike, — tako lepe blažene — osrečujoče: Videl se je ob strani dobre Olge v srečni družini — dvoje ljubkih otrok se je plazilo po mamici, a oklepalo in ovijalo z debelimi ročicami njegove noge — — on pa je objel jednega in poljubil naposled i svojo ženko — oh! Kolika sreča! — — tedaj pa je planil ves razburjen po konci, tresič se na celiem telesu, kakor sub list v jesenskem vetru, segel z roko preko vročega čela, hoteč izbrisati in pregnati take slike, ki so drugim izvor brezmejne sreče, njemu pa povzročiteljice brezkončne bede!

— — — to so grešne misli — za me, dá, za me — za druge ne! — Hud boj je razsajal v njegovem senci. Priznati si je moral, da ljubi Olgo z vso silo svojega srca, pred seboj pa je zopet videl jasno in trezno: „Ne smeš!“ In trpel je muke, ki jih provzroča človeško srce, trpel je silno in je često misil, da mu mora izginiti razum in počiti srce. A ojunačil se je zopet in sklenil trdno, ogibati se njene bližine kolikor možno. Kadar pa

liberalcem se je ta vodja krščanskih socijalistov bil izjavil, da on prizna, da bi bilo pravično, ako se voli kak žid v mestni svet. Obljubil je, da bodo to zagovarjali v svojem klubu. Dr. Lueger je tudi držal besedo, a je s svojim predlogom v klubu pozab. Pokazalo se je, da on nima več vodstva stranke popolnoma v svojih rokah. Nemškonarodni duh zmaguje. Nemški nacionalci so odločno proti židom iz narodnih ozirov. Po njih mnenju se židom ne smejo priznati nobene pravice, ker pripadajo Nemcem popolnoma tujemu rodu. Po mnenju teh ljudij so le Nemci popolni ljudje, drugi ljudje pa toliko bolje nepopolni, kolikor bolj se ločijo po rodu od Nemcev. Židje, ki ne spadajo več k arijskemu plemenu, so jim že za vzor vse sprijenositi.

Ogerski zakon za čistost volitev. Ogerska vlada je izdelala poseben zakon, s katerim bi se varovala čistost volitev. Ta zakon je tako zanimiv in kakor nalač v to pristrižen, da se vladni stranki še nadalje zagotovi večina v drž. zboru. V njem je določba, po kateri izgubi okraj za celo postavljajno dobo volilno pravico, ako se je bilo pri volitvi mnogo sleparilo. Slepario pa na Ogerskem največ vladni pristaši. Če se bodo bali, da bi kak okraj volil Slovana ali Rumuna, bodo pri volitvi pridno sleparili in konec temu bode, da dotični okraj izgubi za več let zastopstvo v državnem zboru. To je naravnost krivično. Če se slepari in podkupuje pri volitvah, naj se krivci ostro kaznujejo, ne pa da se poštencem ljudem jemlje volilna pravica. Kaj tacega je pač le na Ogerskem mogoče.

Neredi na Kreti. Grški časopisi pišejo, da sta Avstrija in Anglija baje pripravljeni privoliti, da se Kreta pridruži Grški. Nam se ne zdi verojetno, kajti Avstrija in Anglija se gotovo sami o tem nista izrekli. Postopali bodo v sporazumljenu z drugimi vladami. Ne ve se pa tudi, če je Grška sposobna na Kreti napraviti red. Na Grškem samem razmere niso posebno v redu. Roparji gospodarijo po vsej deželi. Že v predmestjih glavnega mesta ni človek varen pred njimi. Vsaj ni dolgo tega, kar so obsoledili dva poslanca, ki sta bila z roparji v zvezi. Grška vojska je pa tudi vse pre malo vzorna in se ne ve, če je dovolj močna, da bi mogla ukrotiti vse nemirne življe na Kreti. Bati se je, da bodo grški kristijani jeli moriti Turke in ropati, ter jim bodo grški vojaki pomagali, ko Grki pridejo na Kreto.

Irska samouprava. Vedno manj upanja je, da bi Irki dosegli samoupravo. Pod Parnellovim vodstvom so že bili tako blizu svojemu namenu, a od tistega časa se pa vedno bolj oddaljujejo od svojega smotra. Nedavno so v parlamentu glasovali Irki s konservativci za versko šolo na ljubo škofom. S tem so pa od sebe odbacnili večino liberalcev, ki so zanje še vedno z vso odločnostjo potegovali. Irki bi bili pri tem glasovanju moralni jemati v poštov, da so angleški liberalci večkrat v borbi za irske koristi šli tako daleč, da so celo svojo lastno popularnost postavili v nevarnost. Če Irki ne dobe samouprave, bodo imeli se temu zahvaliti, da se dajo v političnih vprašanjih preveč voditi od škofov. S svojim glasovanjem za versko šolo so dosegli, da

je zopet prišla, moral jo je pozdraviti, in roka se mu je tresla, ko je čutil v njej mehko, toplo ročico Olgino . . .

Nerad jo je puščal samo. Le težko se je premagal, stopil v drugo sobo, stal nekaj časa pri oknu in repotal s prsti po šipah v taktu z Olginim igranjem — a dolgo ni mogel zdržati, prišel je zopet nazaj v prvo sobo, sedel na divan ali tik Olge in opazojoč jo — se zamislil — — —

Olga pa je skoro vsak dan vprašala doma mater: „Mamá, ali smem danes k gospodu kapelanu igrat?“

Vselej je ni pustila, in večkrat jo je zavrnila: „Moj Bog, vsak dan vender ne moreš hoditi! Kaj poreče gospod kapelan?“

„Oh, saj je vedno vesel, kadar pride. In jaz tudi tako rada hodim tja.“ — Gospa jo je malo začudena pogledala, Olga pa je zarudeila. — Ko je potem zvečer zlezla v svojo belo posteljico, premišljevala je v svoji glavici: „Zakaj me je pač mamá tako čudno pogledala. Saj vender nisem nič hudega povedala — h kapelanu pa res tako rada hodim. Saj je tako prijazen z menoj in me ima tako rad, kakor niti domači duhovniki ne. Res, dobra prijatelja sva si!“ Kmalu pa so se ji zapre trudne trepalnice in zazibal jo je sladki sen . . .

(Konec prih.)

je vprašanje o irski samoupravi za dolgo let pokopano, če morda ne za zmiraj.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. junija.

— (Slovenske Matice) XXXI. občni zbor bo v sredo dné 24. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov govor; 2. Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. oktobra 1895. do 31. maja 1896. leta. 3. Sklep računa o društvenem novčnem gospodarstvu za 1895. leto; 4. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. a) dr. pravil; 5. Proračun za I. 1896; 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstupiti iz odbora gg.: Bartel Anton, dr. Janežič Ivan, dr. Jarc Anton, Majciger Ivan, Pleteršnik Maks, dr. Sket Jakob, Šuklje Franc, Vilhar Ivan, Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej. Razven teh bo voliti namestnika odbornika za dôbo dveh let po pokojnem dr. Ivanu Štu. V odboru pa še ostanejo gg. dr. Detela Franc, dr. Dolenc Hinko, Grasselli Peter, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, Kersnik Janko, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lampe Franc, dr. Lesar Josip, Levec Franc, Navratil Ivan, dr. Požar Lovro, Rutar Simon, Senekovič Andrej, dr. Sernek Josip, dr. Starčev Josip, Stegnar Feliks, Sušnik Ivan, Svetec Luka, Šubic Ivan, Šuman Josip, Tavčar Alojzij, dr. Tavčar Ivan, Vavriš Ivan, Wiesenthaler Franc, Zupančič Anton in Žumer Andrej. Vsaj 20 odbornikov mora po § 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se vtevajo tudi zakonito podpisani volilni listki nenanavzočnih društvenikov; 7. Posamezni predlogi in nasveti.

— (Iz dež. šolskega sveta) Začasni učiteljici pospč. Marija Vašič v Mirni Peči in gospč. Ana Krašovič v Velikem Gabru sta imenovani za stalni učiteljici na dotičnih mestih. Učiteljica gospč. Ana Podrekar v Kočevju je imenovana za učiteljico na dekliški šoli v Metliku.

— (Poročil) se je včeraj odvetnik gosp. dr. Viktor Supan z gospč. Rozo Luckmannovo. Čestitamo!

— (Maturitetne skušnje) se začno na gimnaziji dne 8. julija, šolsko leto pa se zaključi dne 7. julija. Na realki se bodo vršile ustne skušnje dne 3., 4., 6. in 7. julija, pismene pa od 8. do 12. julija.

— (Jour fixe „Sokola“) bode, kakor je bilo prvo določeno, jutri sredo zvečer (pred praznikom), ker je odpadel vzrok, zarad katerega se je bil preložil jour fixe. Ob $\frac{1}{2}$ 9. uri se prično proste vaje. Ob 9. uri bode skupni nastop vseh Sokolov, ki se udeleže prostih vaj. Točno ob $\frac{1}{2}$ 10. uri pa se začne izvajati zanimivi in izredno bogati šaljivi program, ki ga prijavljamo na drugem mestu. Za zabavo je torej skrbljeno prav izborno.

— (Veselica slov. dobrodelnih predstav.) Naprošeni smo objaviti, da se vabilo za to veselico ki bode dne 6. t. m. že razpošljajo. Oni p. n. so-delavci, ki po pomoti ne bi dobili vabil naj se blagovoljno oglasijo v prodajalnici gg. Gričar & Mejač najkasneje do 5. t. m.

— (Glavni carinski urad) se s 1. januarjam 1896. I. premeni v višji carinski urad II. vrste.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) je imelo dne 31. maja za društveni leti 1894. in 1895. svoj IV. občni zbor. Lani sklicani občni zbor se vsled potresa ni mogel vršiti. Društvo je imelo koncem 1894. I. 23. ustanovnikov in 352 članov, predidoče leto 22 ustanovnikov in 351 članov in 1895. I. 23. ustanovnikov in 351 članov. Društveno poslovanje raztezalo se je razen na vsakoletno nahajajoča se dela osobito na to, odbijati brezmejne napade lovskih nasprotnikov ter vse učiniti, da se pri enkēti, katero je sklical slavni deželní odbor, glede na novo posvetovanje lovskega zakona, rešiti, kar je bilo moč rešiti pri sedanjih odnosih. Društvenemu vodstvu je v zadoščenje, da sta se po vsej deželi okreplila smisel in ljubezen do plemenitega lovstva in vsled skrbnega ravnanja s stajami, opažati bilo je skoro povsodi veselo napredovanje, in more se tedaj lovsko leto 1894. imenovati ugodno. Žal, da je buda zima I. 1894.—1895. grozovito pustošila po stajah, in trebalo bode mnogo let največjega varovanja v loviščih, da se doseže prejšnje stanje. Kakor vselej, so društvu tudi minula leta oblastva in deželní odbor šli na roko. Slavna kran-

ska hranilnica je kakor v letu 1894. tako tudi v letu 1895. društvu podarila po 100 gld. Poverjenike ima društvo v nastopih okrajih: Škofja Loka, Brdo, Kočevje, Velike Lašče, Krško, Kranj, Lož, Litija, Tržič, Vrhnik, Radeče, Novo mesto in Kamnik. Ti imajo dolžnost, v njih okrajih pospeševati korist društva in vse za lov važne dogodke pravočasno poročati odboru, da se pomaga tam, kjer je potreba. Zaradi zaslug za varstvo lova so bili odlikovani: Za društveno leto 1894.: 1.) Ivan Lisec iz Hubajnice, lovski čuvaj boštjanske graščine: diplom in dva cesarska cekina; 2.) Alojzij Kovačič iz Nov. Kamn., lovski čuvaj boštjanske graščine: 1 cesarski cekin; 3.) Matevž Ahazhiz pri Sv. Katarini, lovec baron Bornovega veleposestnega ravnateljstva v Tržiči: 1 cesarski cekin; 4.) Fran Topovški pri Sv. Katarini, lovec baron Bornovega veleposestnega ravnateljstva v Tržiči: 1 cesarski cekin. 5.) Josip Dolenc pri Sv. Tomažu, lovski čuvaj gospoda Adolfa Perlesa: 1 cesarski cekin. Z društveno leto 1895: Jurij Lakner v Vojsniku, gozdni čuvaj vojvodstva gozdarskega urada Kočevje: 1 cesarski cekin. Taka odlikovanja dajo se vsako leto in je upati, da s tem vspodbujajo osebe, ki so v službi za varstvo lova. Vdovi knez Windisch-Graetzovega lovstva in gozdnega čuvaja Petra Kunca na Unci, katerega so dne 14. avgusta 1892. leta pri izvajjanju službe v varstvo lova ustrelili lovski tatje, se je za leto 1895. dalo 30 gld. podpore. Društvo si bode prizadevalo, da onim društvenikom, ki trebajo prihodnjo pomlad jerebic, slednjih preskribi, a prijaviti se je najkasneje do konci oktobra meseca. Društvene znake po 70 kr. iz oksidirane kovine in po 1 gld. 25 kr. iz srebra dobé se pri društvenem blagajniku gosp. F. M. Regorschku. — Društvo je imelo v dobi od 1. januvarja do 31. decembra 1894. leta 842 gld. 30 kr. dohodkov in 541 gld. 50 kr. troškov; v dobi od 1. januvarja do 31. decembra 1895. leta 1034 gld. 52 kr. dohodkov in 901 gld. 35 kr. troškov. Društveno premoženje znaša 2688 gld. 28 kr. — Občni zbor je odobril poročilo in bilanco. Ker sta gg. dvorni svetnik dr. Račič in Karol Luckmann odklonila zopetno izvolitev sta bila voljena v odbor gg. vladni svetnik dr. R. pl. Rüling in okr. glavar marki Ferd. Gozani. V revizijski odsek so bili za I. 1896 voljeni gg.: sodni svetnik Schneditz, Josip Pleiweiss in Adolf Perles.

— (Tuji v Ljubljani.) Tekom meseca maja letos bilo je v tukajnjih hotelih in gostilniščih prenočiščih 1846 tujev, 347 več, nego istega meseca lanskoga leta.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je pri tukajnjem porotnem sodišču obravnavo proti 19 let staremu mesarskemu pomočniku Francetu Brecelniku iz Spodnje Šiške, ki je dne 12. marca v Bežjakovi krčmi v Dravljah s kozarcem udaril Franceta Vilfana tako, da je le-temu na desnem očesu vid za vselej oslabel. Obtoženec bil je zaradi težke telesne poškodbe obsojen na tri leta težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno. — K včerajnjemu poročilu o obravnavi glede uboja Franca Podobnika nam je dostaviti, da je bil tudi Jakob Petkovšek iz Rovt oproščen.

— (Izgubljene stvari.) V teku meseca maja bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene sledeče izgubljene stvari: Šest denarnic s približnim zneskom 65 gld., dve zlati uri za dame, štiri srebrne ure z verižicami, dva zlata prstana, dve srebrni verižici, zlata broša, par nizkih čevljev, žensko krilo z molitveno knjižico.

— (Najdene stvari.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekmo meseca maja zglašene, odnosno oddane sledeče najdene stvari: Zlata ura, vrhna suknja, srebrna ura, otroška pelerina, zlati prstan, zlata broša zemljevid, zlat medaljon, dežnik, klobuk, dve kapi in 7 ovratnikov.

— (France Kastelic †.) V soboto srečer je umrl v Novem mestu v starosti 73 let g. France Kastelic, vrl rodoljub, s katerim je narodna stranka izgubila vedno delavno moč in zanesljivega pristaša. Odkar imamo ustavo, je pokojnik vedno trdno in neupognjeno stal na braniku narodnih pravic in bil vsled tega od nasprotnikov preganjан. Zapustil je vdovo in hčer. Bodil mu lahka zemlja in blag spomin!

— (Državna subvencija.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo 50%, prispevka v najvišjem znesku 6050 gld. za zgradbo obrežja v Biščah v kamniškem okraju.

— (Novo društvo.) Pri kranjski ohrtniški družbi na Savi poslujoči delavci so ustanovili „Podporno društvo delavcev obrtniške družbe“.

— (Najnovejše klerikalno junaštvo.) Iz lovega mesta se nam piše z dne 31. maja: Danes o socialisti priredili v našem mestu zborovanje. Ispod dr. Marinko, c. kr. profesor veronsauka na naši gimnaziji in načelnik katoliškemu rokodelskemu društvu — ki šteje komaj 15 udov, katere pa tudi sama pijača skupaj drži — je bežal ves dopoldan skupu društvenikov in je rotil, naj pridejo na shod. Ker pa je dr. Marinko videl, da s svojimi 15 rokodelskimi pomočniki nič ne opravi, pa naj plača še poliko piva iz dotične blagajne, in ker ga je jezilo, da bi se pokazalo, kako klaverno životari njegovo društvo, zato so farovski gospodje sklenili, razgnati socialistični shod s pomočjo kmetov. Iz Ljubljane sta prišla dva duhovnika, da aranžirata protiagitacijo, kapelan v Šmihelu je prevzel nalogo, zvabiti kmete, žene in otroke na shod. Posrečilo se jim je. Iz Šmihela in iz drugih bližnjih vasij je prišlo mnogo kmetov, ki so kmalu po začetku zborovanja začeli tako kričati in razgrajati, da je bilo zborovanje nemogoče in je vladni komisar shod moral razpustiti. Ta škandal je veliko večino meščanstva močno razburil. Meščanom se ne more očitati, da bi simpatizovali s socialističnimi nauki. Novomeščani nismo socialisti, a svobodoljubni in pravoljubni smo in zategadelj pričavamo vsakemu pravico, katero mu daje zakon, da namreč javno zagovarja svoje nazore. Ko bi bili klerikalci prišli na shod in bi bili socialisti stvarno pobijali, bi rekli, da so prav ravnali. Tako pa se vprašujemo: ali tako ravnanje od strani farovskih in po njih zapeljanih kmetov ni kaznivo? Vsaj v drugih jednakih slučajih so državna pravdinstva vedno in brez težav našla dotočni paragraf kazenskega zakona. Tudi socialisti so ljudje in v njih obrambo, kadar se zakonito vedejo, morajo postave prav tako veljati, kakor za vse druge državljanje. Ako bi se protizakonito ravnanje farovskih gospodov in njih zapeljancev ne kaznovalo, bi to prouzročilo mejsljudmi veliko potujšanje. Ogorčenost mej jednim delom prebivalstva je vsled škandala, kateri so prouzročili klerikalci, kako velika in le taktu socialističnih prirediteljev shoda se je zahvaliti, da ni prišlo do pretepa. Vpraša se pa tudi: je li dostojno, da se je c. kr. profesor dr. Marinko tako ostentativno vtikal v rečeno protiagitacijo, v škandal, kakerde morejo uprizoriti je prav surov in nemikani in vrh tega prav nerazsodni ljudje? Dr. Marinko je že večkrat moral brati marsikaj, kar njemu in njegovim prijateljem ni bilo všeč. Tudi naši gimnazjalci dobe časih take liste v roke ali pa izvedo od ljudij, kako se njih profesorju v časopisih levite bero. Kako spoštovanje morajo imeti dijaki pred takim učiteljem in celo pred učiteljem krščanske ljubezni! Nam Novomeščanom je na tem, da z našimi profesorji lepo in dobro izhajamo, in ne slišimo radi, da se o kateremkoli slabu govor. Dr. Marinko pa se danes po vseh hišah hudo obdeluje. Novomeščani nečemo veljati za negostoljubne in netolerantne; mi čisimo vsako pošteno prepričanje in spoštujemo tudi delavca kot svobodnega državljanina in krvnega brata, dasi niemo istih misilj žejim, nismo pa prijatelji tistih duhovnikov, ki bi radi vse terorizovali, s svojim življenjem pa ne dajejo najboljših vzgledov. Po razpustu shoda se je duhovnikom javno rekel, naj gredo v farovže, kakor v leskovški ali črnovrški, po vsem mestu se čujejo ostre besede, vsakdo pa miluje zapeljane kmete, kateri so verjeli bajkam, da hočejo socialisti sežgati Šmihelsko cerkev in kapitel ter so se po tem ravnali. Tako seveda ne pridemo do miru in če bodo kdaj kaj krvavih glav, krivi bodo tega duhovniki krščanske ljubezni. Morda bodo hoteli na ta način razganjati tudi meščanske shode. V mestu je farovška stranka v veliki manjšini, a morda zbore toliko kmetov in pridere ž njo v mesto. Tedaj bi se lahko primerilo kaj hudega. Da se temu pravočasno v okom pride, zapisali smo te vrstice, vedoč, da vse meščanstvo obsoja surovo, negostoljubno in netolerantno dejanje, katero se je danes v našem mestu zgodilo. Če bi take škandale molče dopuščali, nismo varni, da fanatični kapelani ne nahujskajo kmetov tako, da bi še mirno ne mogli hoditi v okolico. Ti gospodje, ki so danes divjali na socialističnem shodu, že nimajo nikakega pojma več o dostojnosti. Ali ni to sramota, da so orozniki duhovnike morali za suknje iz sobe vlačiti, dočim so se preprosti delavci-socijalisti jako mirno in poseten dostojno vedli? Prvi, ki je bil iz sobe spomen, je bil c. kr. profesor dr. Marinko. Lepa čast za našo gimnazijo! Prav pri nas so imeli duhovniki najmanj povoda za tako postopanje in to baš sedaj bo leskovške farovške grdrobitje tako hudo tepejo vso deleno sko duhovščino.

— (Iz krškega okraja) poroča nam prijatelj našemu listu sledče: Pretečeni teden in sicer v petek in v soboto ogledali so si učenci deželne vinarske, sadarske in poljedelske šole na Grmu v spremstvu pristava g. V. Rohrmana in c. kr. gozd. adjunkta g. G. Guzela veleposestvi gosp. deželnega poslanca grofa Barbota v Rakovniku in gosp. barona Berga v Mokronogu, kjer so drage volje vse uzorne gospodarske in gozdne kulture in nasade razkazali. Ta teden, v sredo, napravili so isti učenci v spremstvu vodje g. R. Dolenca in učitelja g. Lapajneja podučno ekskurzijo na grajčino gospoda deželnega poslanca Lenka na Raku, da si ogledajo tamošnje vzgledne nove ameriške vinograde in vračajo se domov, da si ogledajo nove ameriške vinograde

gosp. Aleksandra Watscheja, enologa in posestnika na Brezovci pri Št. Jerneju. Kakor čujemo, videli so ekskurenti na teh veleposestvih ne le prav mnogo vzglednih in novih vinogradnih nasadov in naprav, kjer sta jim vodja in pristav vse natanko razložila, ampak bili povsod od imenovanih gospodov grajčakov prav prijazno sprejeti in prav gostoljubno pogoščeni.

— (V luži utonil.) Minoli teden je triletni dečko Franc Kubelj pri Sv. Krizu v novomeškem okraju padel v pol metra globoko lužo in se v vodi zadušil.

— (Samomor.) V Toplicah pri Zagorju se je te dni 22letna delavka Josipina Lipovec zastrupila. Povod samomoru je bila nesrečna ljubezen.

— (Najdena utopljenka.) Iz Trbovlj ob Savi se nam piše: V nedeljo 31. maja popoldan našla se je v Savi okoli 60 let starca mrtva ženska. Obleke je imela na sebi malo in še taisto zelo razcapano, lase pa na kratko porezane. Sodniška komisija bo dognala, ali je dotočna oseba samomorilka ali se je pri predvčerajnji plohi ponesrečila ali pa je bila umorjena.

— (Imenovanja.) Okrajni sodnik v Gornjem gradu g. dr. Viktor Wagner je imenovan svet. tajnikom pri okrožnem sodišču v Celju, okr. sodnik v Črnomlju g. dr. Josip Fraidel pa je premeščen v Gornji grad.

— (Velikanska pravda.) Iz izjav bratov Hojnik je našim čitateljem primeroma znan izid velike pravde katera se je bila unela zaradi dedšine dne 23. decembra 1888. I. v Ljubljani umrlega veletržca Aleksandra Dreota. Številke v izjavi in po pravku rečenih bratov pa niso prave. Dreot je zapustil premoženja okroglih 800.000 gld., od katere svote sta brata Hojnik zahtevala z 42 tožbami, ki so tekle pri 11 sodiščih v treh provincijah pet dvanajstink. Pravde so tekle štiri leta in znašajo oboje stranski troški več kot 50.000 gld. Samo koleki z razsodbami vred znašajo okroglo 25.000 gld. Vse to je moral seveda zalagati zastopnik bratov Hojnik g. dr. Stor, kajti Dreotova dedica, sedaj imovita moža, sta bila oba siromaka, ko se je začela pravda.

— (Prvi nastop novega rojanskega župnika.) Kakor znano, je tržaški magistrat imenoval župnika v Rojanu sina slovenskega očeta, Josipa Jurizza (Jurco). Ta gospod je bil znan kot privzene laške stranke in pokazal je to pri prvi prilik. Pred instalacijo je voditelj tržaške škofije mons. Černe poklical Jurizza k sebi in — po poročilu židovskega „Piccolo“ — zahteval, naj Jurizza pri instalaciji slovenski propoveduje, sicer da boda mons. Černe to sam storil. Jurizza pa se je odrezal: da se na dan instalacije v rojanski cerkvi ne bo ni slovenski niti laške propovedovalo, da on, Jurizza, v rojanski cerkvi sam zapoveduje in nihče drugi. „Piccolo“ je prinesel dolgo poročilo o tem pogovoru mej voditeljem škofije in novim rojanskim župnikom. Najbrž je to poročilo župnik Jurizza sam spisal.

— (Razpisana ustanova.) Oidati je državno ustanovo na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaju v znesku 300 gld. Prošnje je do 15. t. m. vložiti pri glavnem odboru kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

— (Razpisane službe.) Na dvorazrednici na Dobrovi drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 10. junija okr. šol. svetu okolice ljubljanske. — Na dvorazrednici na Viču, ki se odpre v jeseni z jednim razredom, mesto učitelja in voditelja s dohodki III. pl. razreda, funkcijsko priklado letnih 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 24. junija okr. šol. svetu okolice ljubljanske. — Na dvorazrednici v Mozelju mesto učitelja z letno plačo 450 gld. definitivno. Prošnje do dne 24. junija okr. šol. svetu v Kočevju.

— (Strahovita nesreča pri kronanju ruskega carja) Iz sinočne brzojavke je našim čitateljem znano, s kako grozno nesrečo se je zaključila dolga vrsta slavnosti, prirejenih o priliki kronanja ruskega carja. Za soboto zjutraj je bila določena razdelitev spominskih vrčev, jedil in piva. Že dan poprej so se zbrali kmetje iz okolice in moskovski delavci na kraju, določenem za razdelitev. Mnogo tisoč ljudij je kar na prostem nočilo. Še predno se je zdani, jeli so ljudje prihajati trumoma. Začetek razdeljevanja je bil določen na 5. uro zjutraj, a že ob 3. uri je bilo več nego pol milijona ljudij na travnikih, zvanih Hodinka. Gneča je bila velikanska. Kakor sestradani volkovi so ljudje silili k jarku, kateri se je bil naredil okoli lop, kjer so stale za razdelitev določene reči. Jarek je bil pač ograjan, ali ograja je bila kaj hitro podrta. Ljudje so od zadaj brezobzirno pritiskali. Vsak je hotel biti prvi, vsak je hotel priti na vrsto. Stiskani ljudje so kričali in klicali na pomoč, a množica se ni mogla premakniti. Hkrati so pri ograji stojeci ljudje bili potisnjeni naprej, ograja se je podrla in ljudje so jeli padati v jarek. Bil je to neki tako grozen prizor, da se popisati ne da. Število mrtvih smo že včeraj naznani. Več sto ljudij je bilo pa tudi ranjenih. Car je ukazal vsaki prizadetih rodbin izplačati po 1000 rublov in poravnati tudi vse pogrebne stroške. S carinjo je car obiskal vse bolnice, koder leže ranjenici in je tolažil ter sploh izraža veliko žalost radi te nesreče. Praznoverni ljudje seveda že ugibajo, da je to slab pomen za bodočnost. — konec

* (Gališki kmet mora pijančevati.) če neče iz lepa žganje piti in se materijelno, duševno in fizično uničiti, se pa k temu prisili iz grda. Gališki žganje kuhajoči veleposestniki in židovski prodajalci hočejo živeti, fiskus pa neče pogrešati dohodkov od žganja. Kmet mora torej pijančevati. L 1894. je neki kmet v Ulalahi nagovarjal svoje soobčane, naj ne pijo žganja. Veleposestniki, židje in okrajnega glavarstva uradniki so bili skrajno neugodno presečeni. Najprej je dotočni kmet prišel za šest mesecov v blaznico, ker pa se je izkazalo, da je ta sovražnik žganja povsem normalen, se je zopet odpustil iz blaznice. Okrajni glavar je na to zaukazal orožnikom, naj skrbno nadzorujejo nevarnega agitatorja zoper žganje ter ga koj aretujejo, če bi kmete nagovarjal, naj ne pijo žganja. V Botli v okraju Turka so se kmetje dogovorili, da ne bodo več žganja pili. Ustanovili so društvo, čigar člani so se zavezali, da ne bodo več pijančevati. Temu društvu je pristopilo 600 oseb. Okr. glavar Bilinski je zaukazal aretovati vse tiste, ki kmete nagovarjajo, naj ne pijo žganje; župana občine Botelka Niszna je okr. glavar pošteno ozmerjal, da je rečenemu društvu pristopil, v dotočne vasi pa je poslal dva orožnika poizvedovat, kdo ne pije žganja. Kmetje, kateri imajo v Gališki še dosti večji respekt pred okr. glavarji nego v nas, so se seveda hudo prestrašili. Iz postopanja okr. glavarja sklepajo, da je njih državljanščina in patriotska dolžnost, zapiti kar imajo. Kmetje mislijo, da jih bo dal okr. glavar poorožnikih gnati v žganjarne in zato so se zopet prostovoljno udali najhujšemu pijančevanju.

* (Razmišljen župan) V nekem mestecu v Lotaringiji županuje star gospod, kateri je sedel na županskem stolu še za časa, ko je Lotaringija pripadala Franciji in je to vladal Napoleon III. Pred kratkim je to mestece obiskal cesarski namestnik, katerega je župan pozdravil z besedami: Prebivalstvo je srečno, da zamore v vaši osebi pozdraviti namestnika Nj. Veličanstva cesarja Napoleona — pardon Viljema. Srečno prebivalstvo se zmoti svojega pozabljenega in razmišljenega župana ne more nasmemati.

Književnost.

— „Slovanski svet“ ima v št. 15. naslednjo vsebino: Kronanje v Moskvi; delegacije; protest slovanske akad. vladine v Pragi proti mileniju; knjige „Matica Hrvatske“ za l. 1895; naši knjižni grehi; paberki; razgled po slovanskem svetu; književnost.

— Pučka knjižica Učitelj Ljudevit Varjačič v Varaždinu je začel izdajati posebno knjižnico, katera bude prinašala ljudstvu namenjene poučne in zabavne spise. Prvi snopič obseza štiri jako dobre črtice. Cena 20 kr.

Die Oesterreichisch-Ungarische Monarchie. Geographisch-statistisches Handbuch für Leser aller Stände von Prof. Dr. Friedrich Umlauf. Tretji predelani in popravljeni natis, okrašen z 200 ilustracijami in 15 zemljevidi. Izide v 25 snopičih po 30 kr. v zalogi knjigotržnice H. Hartleben na Dunaju. Ker Slovenci še nimamo knjige v svojem jeziku, iz katere bi se mogli natančao in zanesljivo poučiti o celi avstro-ugarski monarhiji in o vseh v njej vladajočih razmerah, nego smo vezani na nemško literaturo, si štejemo v dolžost, opozarjati na to novo izdajo znanje in povsem nepristransko pisane knjige prof. Umlaufa. Že to, da izide ta knjiga v tretji izdaji in sicer v malo letih po prvi, svedoči, da je bila knjiga potrebna. Od pokojnega nadvojvode Rudolfa zasnovano veliko delo „Die Oesterreichisch-Ungarische Monarchie in Wort und Bild“ se ne ozira zadosti na fizikalne in statistične razmere kakor tudi na topografsko avstro-ugarske monarhije. Umlaufova knjiga je prav zategadel nekaka popolnitev rečenega velikega dela in da se smatra kot taka popolnitev, svedoči okolnost, da sta v primeroma kratkem času pošli dve izdaji. Novo izdajo je pisatelj temeljito predelal in popravil po najnovnejših podatkih ter nekatera poglavja tudi izdatno razširil. Prvi snopič izpričuje, da bo knjiga v vsakem oziru popolna in da bo zadoščala najstrožjim zahtevam. Gradivo je tako pregledno in tvarini primerno razdeljeno. Zalagatelj knjigotržec H. Hartleben je opremil knjigo z novimi in številnimi, kako fino izdelanimi ilustracijami, vrh tega pa izida v prilogah 15 velikih in natančno narejenih zemljevidov, popoln atlas o naši monarhiji. Želeti bi bilo, da nam kak domač založnik preskrbi podobno knjigo v slovenskem jeziku, katera bi bila nekak pendant Maticini zbirki popisov slovenskih dežel, katere zbirke prva sešitka sta po vsebini sicer izvrstna, glede unanje oblike in podob pa nič preveč lepa.

Brzojavke.

Dunaj 2. junija. V današnji seji poslanske zbornice je dr. Pacak ostro prijel barona Chlumeckega zaradi njegovega zvijačnega postopanja glede zakona o domovinstvu. Grajal je, da Chlumecky vzliz opetovanim obljudbam ni postavljal te stvari na dnevni red in zahteval, naj se z dnevnega reda današnje seje odstavi razprava o patentnem zakonu ter se koj začne razprava o zakonu domovinstva. Zbornica je Pacakov predlog odklonila. Po seji se zbere

načelniki klubov, da se posvetujejo, je-li zakon o domovinstvu rešiti še v tekoči sezoni ali ga odložiti.

Dunaj 2. junija. Poslanska zbornica bo imela danes, jutri in v petek dnevne in večerne seje.

Moskva 2. junija. Pri sobotni katastrofi je bilo ubitih blizu 6000 oseb, ranjenih pa nad 3000. Kriva je največ policija ker ni preskrbela za vzdrževanje redu.

Atene 2. junija. Grška vlada je protestovala zoper sklep turške vlade, odposlati turške vojake na otok Kreta.

Rim 2. junija. Kralj je pooblastil Ruditinju, da razpusti poslansko zbornico.

Kahira 2. junija. Dijaki so v mošiji uprizorili velike demonstracije. Prišlo je do boja z redarji. Več osob je bilo ustreljenih.

Vabilo in prošnja.

Na ces. kr. državni nižji gimnaziji z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celji ustavilo se je 27. maja t. l. podporno društvo za učence. To društvo prevzelo je tako težavno naložo, da bi po svojih skromnih močeh pospeševalo razvoj novega zavoda, ki je večinoma obiskovan od sinov našega manj premožnega orata. Bodoče šolsko leto odpre se drugi razred. Izdatki bodo veliki, vlasti ker se morajo revnišim učencem preskrbeti nove prepotrebne knjige. Prosijo se torej vsi mili mladinoljubi, naj blagovolé z dobrohotnostjo na pomoč priti temu društu. Posebno pa še se prosijo čast. g. duhovniki, ki so znani po svoji milosrđnosti do učencev, naj nabirajo mej svojimi prijatelji in znanci ustanovnikov, cizroma društvenikov. Najmanjši jedenkratni prispevek za ustanovnika je 10 gld., najmanjša letnina za društvenika vsaj 1 gld. — Vsi prispevki, ki naj se posilijo blagajniku g. dr. Jos. Vrečko-tu, advokatu v Celji, objavijo se namesto vsakega drugega potrdila s hvaležnostjo v šolskem izvestji.

V Celji, dne 31. maja 1896.

J. Głowacki l. r.
t. č. predsednik,

A. Kosi l. r.
t. č. tajnik.

Bratje Sokoli!

Jutri v sredo 3. junija
„jour-fixe“

na galeriji nove telovadnice

pri katerem sodelujejo iz posebne prijaznosti gg. H. Benišek, kapelnik, R. Ineman, režisér in Podgrajski, igralec „Dram. društva“ ter oktet slav. pevskega društva „Slavec“.

Vzpored: 1.) „Sokolska“, zložil in svira na glasoviru g. H. Benišek; 2.), 4.) in 8.) oktet sl. pev. dr. „Slavec“; 3.) „Plakatér“, kom. solo-prizor s petjem, izvaja g. Podgrajski; 5.) „Različni karakterji“, izvaja g. R. Ineman; 6.) in 9.) Glasovir, g. H. Benišek; 7.) „Politikerja“, kom. prizor s petjem, izvajata gg. R. Ineman in Fr. Perdan; 10.) „Parodija francoskega eskamotéra in njegovega sluge“, izvajata gg. R. Ineman in Podgrajski.

Začetek ob 9. uri zvečer.

Raznovrstni vzpored in prijazno sodelovanje omenjenih gospodov je porok za živahen večer, h kateremu Vas vabita v prav obilnem številu reditelja

Fr. Perdan.

Jos. Rebek.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 29. maja: Marija Škerjanc, posestnica, 41 let, Hrenove ulice št. 20, za jetiko. — Tine Klopčič, posestnikov sin, 2 leti 4 meseca, Florijanske ulice št. 24, za vnetjem obistj.

Dne 30. maja: Janez Žurga, črevljar, 42 let, najden utopljenec v Ljubljani na Trnovskem pristanu. — Marija Schmid, drž. pravdn. namestnikova hči, 8½ let, Vegove ulice št. 2., davica.

Dne 31. maja: Liza Prepeluh, mestna uboga, 64 let, Karlovška cesta št. 7, vodenica.

Terezija Kastelic roj. Dereani javlja v svojem, svoje hčere Albertine in vseh sorodnikov imenu, da je njen preljubljeni soprog, odnosno oče, brat, oziroma strijc in svak, gospod

France Kastelic

hišni posestnik

po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 73. letu svoje starosti, danes ob 9. uri zvečer umrl.

Pogreb se bode vršil dne 2. junija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Svete maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah. Drazega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Novo mesto, dne 31. maja 1896.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
1.	9. zvečer	735.9	15.4	sl. zahod	skoro jas.	
2.	7. zjutraj	736.0	11.3	sl. vzvzh.	mugla	0.0
	2. popol.	735.2	22.5	sr. jvzh.	pol. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 16.4°, za 0.3° nad normalom

Dunajska borba.

dné 2 junija 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	30	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	15	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	50	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	80	"
Astro-ogerske bančne delnice	959	"	—	"
Kreditne delnice	847	"	75	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	72½	"
20 mark	11	"	74	"
20 frankov	9	"	52	"
italijanski bankovci	44	"	47½	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dné 1. junija 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	143	gld.	50	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	—	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%, po 100 gld.	125	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4½%, zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	466	"	—	"
Papirnatи rubelj	1	"	27½	"

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša preljubljena sopoga, oziroma mati, sestra in teta, gospa

Frančiška Petrič roj. Geiger

pomož. uradnika sopoga

po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 7.3. uru popoldune, v 40. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode dné 3. junija ob 6. uru popoldune iz deželne bolnice. (2487)

V Ljubljani, dné 1. junija 1896.

Ivan Petrič
soprog.

Julij, Slava
otroka.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-125)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fransensfeste, Ljubno, des. Selthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. ur 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. ur 10 min. osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Inomost, Bregenz, Carib, Geneve, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budješevje, Plesn, Marijine varo, Heb, Francov varo, Karlovi varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. ur 30 min. zveter mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. ur 44 min. zveter osobni vlak v Lesce-Bled. — Vrhlo tega ob 5. ur 39 min. popoldune vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 5. ur 52 min. zjutraj osobni vlak v Dunaju via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na Jezero, Lend-Gasteina, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Ausses, Ljubna, Celovec, Beljak, Fransensfeste, Trbiž. — Ob 8. ur 39 min. zjutraj osobni vlak v Lesce-Bled. — Ob 8. ur 25 min. popoldune osobni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipko, Prague, Francov varo, Karlovi varo, Heb, Marijine varo, Plesn, Budješevje, Solnograda, Linc, Steyr, Pariz, Geneve, Curiha, Bregence, Inomost, Zella na Jezero, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 4. ur 55 min. popoldune osobni vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 5. ur 35 min. zveter mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 9. ur 4 min. zveter osobni vlak v Dunaju preko Amstettena, in Lipko, Prague, Francov varo, Karlovi varo, Heb, Marijine varo, Plesn, Budješevje, Solnograda, Ljubna, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrhlo tega ob 10. ur 25 min. zveter vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. ur 23 min. zjutraj, ob 2. ur 5 min. popoldune, ob 6. ur 50 min. zveter, ob 10. ur 25 min. zveter. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 8. ur 56 min. zjutraj, ob 11. ur 15 min. popoldune, ob 6. ur 20 min. zveter, ob 9. ur 55 min. zveter. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

2468 „Sičara“.

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zabolj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavenski-Samac.

Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

Na Rakeku štev. 62

je na prodaj

vsa oprava za specerijsko prodajalnico (štelaže itd. in vaga).

Več pove g. Bartolo Tomšič v Ljubljani, Knaflove ulice štev. 5, II. nadstropje. Nasproti gledališču. (2467-3)

Deček

ki je z dobrim uspehom dovršil ljudsko šolo, priden in pošteu, se vzprejme v prodajalnico z mešanim blagom na deželi kot učenec pod dobrimi pogoji; prednost ima tak, ki je kaj temu privajen. (2485-1)

